

Tujskoprometna zveza v Mariboru

Zagotovljen je obstoj Osrednje mariborske poslovalnice, negotov pa je položaj njenih podružnic

Maribor, 30. aprila.

Danes popoldne bo v prostorih hotela Orel redni letni občni zbor Tujskoprometne zveze v Mariboru. V današnjih časih se zdi občni zbor takšne ustanove, ki pospešuje in ureja naš turizem, kaj malo zanimiv. V resnici pa so ravno takšni razburkanosti časi najtežji kamen preizkušnje, ki jo morajo tujskoprometne ustanove prestati, da se pokaže, če so življenja zmogljive. Naša mariborska tujskoprometna zveza je to preizkušnjo doslej dobro prestajala in obstojajo vsi znaki upanja, da se bo obdržala tudi v bodočnosti kljub vsem težavam, ki prihajajo nad naš tujski promet.

Iz poročila uprave se vidi, da je izvršila Zveza v preteklih letih obsežen in važen program. Predvsem si je izgradila popolno omrežje mestnih turističnih uradov ter obsejnih informacijskih in propagandnih poslovalnic, ki so tvorile glavno zaslonbo za zvezino splošno tujskoprometno službo ter za turistično propagando na njenem področju. Zveza je v zadnjih letih posvečala vso skrb tudi notranji organizaciji svojega društvenega dela ter je postavila temelje za tesno in vsestransko sodelovanje s svojimi člani, nositelji krajevnega receptivnega turizma. Usodni dogodki, ki so se začeli v preteklem letu bliskovito razvijati, pa so zapustili globoke sledove v našem tujskem prometu. Začetek lanske turistične sezone je bil kljub napetosti v letu 1938 še razmeroma dober. Padel je sicer dotok turistov iz nekaterih inozemskih držav, ki so bile po usodnih dogodkih neposredno prizadete, zato pa se je dvignil pritok inozemcev iz nekaterih drugih držav, predvsem pa je napredoval naš notranji turizem. Zato je bil tudi prvi del lanske sezone zelo ugoden ter je še nekam izravnaval primanjkljaj v drugem delu.

Ogrožene Zvezine poslovalnice

Nov položaj po 1. septembru 1939 je hudo zadel Zvezo posebno v pogledu njenega gospodarskega stanja. Hrbtenica njenega dela je bilo komercialno poslovanje ter je z dohodki teh poslov krila večji del svojih izdatkov. Izdatki zveze so znašali zadnja leta povprečno po 500.000 din. Komaj 20% tega je krila zveza s prispevki iz javne roke in interesiranih gospodarskih ustanov. Po izbruhu vojne je mednarodni turistični promet dočela prenehati, zamrl je tudi naš notranji turizem. Poslovanje zveze je bilo s tem katastrofalno prizadeto. Pojavilo se je vprašanje nadaljnjega vzdrževanja poslovalnic. Na podlagi jamstva Putnika je obstoj mariborske centralne poslovalnice zagotovljen, negotov pa je obstoj poslovalnic v Ptuj, Celju, St. Ilju, Dravogradu, Gor. Radgoni in Rog. Slatini. Zveza se je obrnila na mesti Ptuj in Celje s prošnjo, da za jamstva obstoj obeh zvezinih poslovalnic, ki sta doslej brez stroškov za obe mestni občini vršili brezplačno funkcijo mestnih turističnih uradov, zveza je prepražena, da bosta obe mesti pravilno cenili prestižni, turistični in gospodarski pomen turističnih uradov za mesto in njegovo zaledje. Uprava zdravilišča Rog. Slatina se je obvezala, da zagotovi nadaljnji obstoj sezonske poslovalnice. Ostalo je še odprto vprašanje obsejnih poslovalnic na mariborskem kolodvoru in v Gornje Radgoni, nadalje obsejne poslovalnice v St. Ilju, kjer je zgradila zveza reprezentativno stavbo. Za obsejno poslovalnico v Dravogradu je zveza načelno sklenila, da jo ukine. Tudi druge kompetentne faktorje, predvsem pa bansko upravo, je zveza opozorila na svoj težaven položaj. Na anketi, ki jo je sklicala banska uprava, je bila najdena rešitev v obliki posebne občinske takse na bivanje tujcev.

Gibanje tujkega prometa lani

Na področju Zveze je bila tujskoprometna sezona lani kar nekam zadovoljiva. Predvsem so se dobro odrezala naša zdravilišča in kopališča. Rog. Slatina prednjači s 7672 gosti in 112.117 nočninami. Dobra je imela 4058 gostov in 62.655 nočnin, Laško 3696 gostov in 40.510 nočnin, Slatina Radenci 1363 gostov in 13.164 nočnin, Rimske Toplice 418 gostov in 4602 nočnin, Rimski vrelci pa 264 gostov in 2205 nočnin. V vseh zdraviliških je porastle šteto domačih gostov, inozemcev pa iz Nemčije, dočim je dotok iz drugih inozemskih držav nazadoval. Med turističnimi kraji je na prvem mestu Maribor s 17.431 gosti, od tega 6115 inozemci ter 48.442 nočninami. Vsa kopališča so imela lani 17.471 gostov in 235.264 nočnin, turistični kraji pa (Maribor, Celje, Zeta, Črna, Dravograd, Mežica, Gor. Radgona, Guštanj, Ljutomer, Marenberg, Mozirje, Ormož, Prevalje, Slov. Gradec, Slov. Bistrica, Vitanje) 38.760 gostov in 106.774 nočnin.

Nabiralni dan za kočevske Slovence! Na vnebohod 2. maja naj ne bomo zavednega Slovence in Jugoslavnca, ki bi pozabil na svojo narodno dolžnost. Geslo naj bo: Dal bom za kočevske Slovence po svojih močeh!

Zboljšanje razmer v letoviških krajih

je posvetila Tujskoprometna zveza tudi v lanskem letu največjo pozornost. Tako je zamogla ob zaključku sezone predložiti merodajnim mestom na podlagi zbranih izkušenj načrte, kako naj bi se naši kraji pripravili za primeren dvig tujkega prometa. Ti načrti so bili predloženi banski upravi v obliki spomenice; izdelali naj bi se regulacijski načrti za vse turistične kraje, napeljavi vodovodov in elektrike naj bi se posvetila vsa pozornost, izvesti bi bilo treba asanacije naselij, ceste skozi turistične kraje naj bi se vsaj prepojavile z asfaltom, če se ne morejo betonirati ali asfaltirati, pospešuje naj se gradnja sodobnih cest od mej proti središču države, večja pozornost naj se posveča splošni ureditvi krajev, tako nasadom, parkom, kopališčem, primernim zabaviščem in smuškim toriščem, s povečanimi dotacijami banovine in drugih čimteljev naj bi se zvezi olajšala izvedba omenjenih nalog. V omenjene namene so služili tudi tujskoprometni tečaji, katere je zveza priredila v raznih krajih svojega območja. Zveza je nadalje posvečala skrb železniškim zvezam, zavzemala se je za ureditev voznega reda, za izboljšanje poštne in telefonskih razmer, za nove avtobusne proge.

Veliko propagandnega dela je izvršila lani zveza kljub finančnim težavam. O tem pričajo kolektivni prospekti gornje Savinjske in Logarske doline, prospekt Celja z zaledjem, propagandni lepak Slovenije, zimski propagandni lepak Slovenije, prospekti zdravilišč Rog. Slatine, Dobrne, Slatine Radencev, krajevni prospekti za Vitanje, za Milinjo in Vuhred ter za turistične obrate.

Delovni program za letošnje leto

je zaradi splošne negotovosti težko sestaviti. Če bodo ostale prilike v dosedanjem okviru, potem je upati na nekaj inozemskih turistov iz Madžarske, iz Rumunije, Bolgarije, Grčije in Italije. Nemških turistov ni pričakovati. Važen zna postati za naša kopališča in zdravilišča dotok turistov iz bližnjega orientala. Predvsem pa bo morala posvetiti vso pažnjo notranjemu turizmu ter je zveza temu primerno že priredila svoj načrt za propagandno delo v tej sezoni. Ta načrt se bo izvedel skupaj z Zvezo za tujski promet v Ljubljani, s katero dela mariborska Zveza roko v roki.

Strogo obojeni krivo prisežniki

Maribor, 29. aprila.

Pred malim senatom mariborskega okrožnega sodišča je bila danes razprava proti trem osebam, ki so prišle na zatožni klopi zaradi krive prispege. Stvar je bila zelo zamotana, pokazala pa je, da se za krivo prispego skriva še silno spretno pripravljena sleparija, ki bi bila spravila eno izmed obtoženih oseb ob vse premoženje. Zagovarjali so se šivilja Josipina Standerker iz Nasipne ulice v Pobrežju ter zakonca Ana in Rok Bogovič iz Ptujске ceste na Tezmem.

Ana Bogovič si je zgradila leta 1934. na Spodnji Dobravi svojo hišo. Potreben les ji je dobavil posestnik Josip Koller iz Bistrice pri Limbušu. Za ta les mu je Bogovičeva dolgovala 20.000 din. Ker zneska ni plačala, jo je Koller tožil in njena hiša bi morala priti na dražbo. V tej stiski sta se zakonca Bogovič obrnila na Josipino Standerker. Ker je Standerkerjeva dobila neko posmrtno, sta jo prosila, da jima posodi 6000 din, katere sta dala Kollerju ter na ta način preprečila dražbo. Ko pa je potem Koller zahteval še ostaneke ter je spet grozila dražba, sta pregovorila Standerkerjevo, da je prepustila Kollerju terjatve, ki jo je imela vključeno na nekem posestvu. Standerkerjeva je res privolila. Koller je bil s tem zadovoljen in stvar bi bila v redu, če se istočasno ne bi bil zanimal za terjatve Standerkerjeve tudi državni sklad, ker je bila Standerkerjeva kaznovana zaradi hitopisstva na večjo denarno globo. Tej nevarnosti pa so se spet izognili na ta način, da je Standerkerjeva pred sodiščem prisegla, da dolguje Bogovičevi že od leta 1930. znesek 24.000 din. To sta prisegla tudi Ana in Rok Bogovič. Državni sklad ni prišel na ta način do svoje terjatve, dočim sta si Bogovičeva rešila svojo hišo. Pokazala pa sta kaj malo hvalečnosti. Ker je Standerkerjeva prisegla pred sodiščem, da je dolžna Bogovičevi 24.000 din, sta jo Bogovičeva za ta znesek opomnila ter jo tožila. Mislila sta si, da bo Standerkerjeva rajši plačala kakor pa bi priznala krivo prispego. Ta pa je na sodišču razkrinjala ves komplot in tako se je ta izbrana trojica znašla pred sodiščem. Bogovičeva sta oba tajila krivo prispego ter sta navajala razne dokaze, da jima Standerkerjeva res dolguje omenjenih 24 jurjev. Dokazila zgradba pa se je porušila pri trditvi, da je Ana Bogovič posodila ta denar leta 1930., dočim je Standerkerjeva s pričami dokazala, da se je z Bogovičevimi spoznala šele leta 1934. Sledila je potem sodba,

Ljubljana od včera do danes

Danes pišemo zadnjega aprila in se poslavljamo od meseca, ki je bil proti vsakemu pričakovanju suh in gorak. Šele zadnje dni se je značaj vremena nekoliko spremenil. Končno se je le do kraja zoblacilo in zdaj nemara najbrž ne bo tako hitro spet lepo. Že včerajšnji dan je najgajalo, saj se je proti večeru kar na lepem hudo stemnilo in še preden se je mogel kdo nadejati, da se bo vilo, so se že odprle nastežaj nebeske zatvornice. Lilo je prav pošteno, tako da so ljudje mahoma izginili z ulic ter se poskrili po vežah in pod napušči, da bi prevedrili vsaj čas najhujšega naliva. Pozneje je postopoma ponehalo, nazadnje je le še prselo. Zvečer je že kazalo, da se bo zjasnilo, pa se je zgodilo nasprotno. Kar na lepem so se spet zgornji oblaki in znova se je vilo. Lilo je tako temeljito, da so bile davi ljubljanske ulice in ceste čisto izprane.

Davišnje jutro je bilo po deževni noči nekoliko hladnejše kakor so bila jutra drugih dni pred nedavnim. Nebo je še vedno oblačno. Že zgodaj dopoldne je sicer poskušalo sonce prisijati skozi oblačne grmade, pa se mu ta poskus ni hotel nič kaj obnesti. Posvetilo je, pa se je spet skrilo nazaj za oblake. Dan bo skoraj gotovo čmeren in menda ni dvakrat reči, da ne bi popoldne spet dobili dežja. Zdjaj smo nastopili prav za prav šele pristno aprilsko vreme, zdaj ko smo tako rekoč že v maju! Danes smo zadnjega — in marsikdo je tega dejstva vesel, saj je to dan — plačila!

Kje bo stal spomenik kralju Zedinitelju?

Pretekli petek je bila seja ožjega odbora za postavitev spomenika kralju Aleksandru, velikemu Zedinitelju. Se je prisostvovalo tudi umetniško razsodišče. Pri tej priliki je bilo enoglasno sklenjeno, naj bo spomenik postavljen v Zvezdi in sicer tam, kjer bo to izbrala mestna občina v sporazumu z odborom ter z umetniškim razsodiščem. Že izdelani spomenik naj ostane tak kakor je, isto velja tudi za podstavke. Občina naj tudi primerno uredi okolico okrog spomenika, tako da bodo mimo njega ob slavnostnih prilikah lahko hodili sprevodi in obhodi. Priprave je treba hudo pospešiti, tako da bo spomenik lahko odkrit že letos na Vidov dan, 28. junija.

Tako bo končno rešeno vprašanje, ki je bilo toliko časa predmet razpravljanja, polemike in vsakovrstnih razgovorov ter komentarjev. Prvotno, odlično zamisel »Propilej« neke krogi zaradi znanih razlogov niso hoteli akceptirati. Sledili so nato razni drugi načrti, prirejeni je bil natečaj za

ki je bila za Standerkerjevo še najbolj mila. Dobila je namreč 6 mesecev strogega zapore. Ana Bogovič je dobila 1 leto in 2 meseca strogega zapore ter 4 leta izgube častnih pravic, Bogovič Rok pa 1 leto strogega zapore in 4 leta izgube častnih pravic.

Slovinci in Jugoslavnici! Zrtvujte na nabiralni dan 2. maja 1940 na vnebohod za kočevske Slovence! Vsak naj žrtvuje po svojih močeh!

Se enkrat bolgarski akademiki

Bolgarski študentje v Ljubljani še niso zadovoljni in so spet poslali vsem ljubljanskim listom nekako oboedno našega poročanja o zadnjih komunističnih demonstracijah. To pot ni dopisa podpisal »Hristo Botev«, kateremu smo odgovorili zadnjič, marveč akademski osek Jugoslovanske bolgarske lige, ki je tudi smatral za primerno, da se zavzame za tiste bolgarske komuniste, ki so s slovenskimi in srbskimi tovariši manifestirali za uvedbo tujega protektorata nad Jugoslavijo.

Na vso to popravkarijo odgovarjamo naslednje:

1. Vzdržujemo vse, kar smo zapisali o sodelovanju Bolgarov pri študentovskih komunističnih demonstracijah. Poudarjamo, da nismo trdili, da so to bili člani tega ali onega društva, zaradi česar se nam sumljivo zdi, kako da se ne omenjena društva zavzemajo za komuniste.

2. Bolgarski komunisti so ne samo sodelovali pri demonstracijah, marveč tudi bili v pripravljanih odborih za te demonstracije. Ta odbor je imel v ponedeljek, 22. aprila, pozno v noč sejo v kleti restavracije »Zvezda«. Od udeležencev na seji so bili Bolgari v večini, nekaj pa je bilo Slovencev.

3. Se enkrat trdimo, da morejo levičarji v nekaterih strokovnih družtvih na naši univerzi vzdrževati večino samo s pomočjo bolgarskih komunistov, zlasti na medicini.

4. Ponavljamo še enkrat zahtevo politični in vseučiliški oblasti, naj takim tujcem, tudi če so Bolgari, onemogoči študij in delovanje na slovenski univerzi. Če je izdajalec brat in če brat dela proti naši svobodi, zasluži še prej in je hujšo kazen, kakor bi jo zaslužil tujec. To naj si vzamejo k srcu tudi tisti, ki bolgarske komuniste tako sumljivo zagovarjajo.

spomenik (kip), in pri tej priliki je bila izdelava poverjena kparju Lojzetu Dolinarju. Končno so celo določili, da bo spomenik stal ob vhodu v Tivolij. Že je bilo vse domenjeno, zdaj pa so se gospodje v odboru za postavitev spomenika premislili in odločili, naj spomenik stoji v Zvezdi. Zdjaj bo le menda res rešeno končno to vprašanje, ki je toliko časa bilo reševano na vse načine. Menimo pa, da bo prav, če bo o priliki potem odbor za postavitev spomenika predložil javnosti tudi podrobne račune o svojem poslovanju od nosno delovanju.

Iz popravka smo zvedeli imenitne reči

Nedeljsko »Jutro« je izpod peresa ljubljanskega župana dr. Adlešiča prineslo popravke, v katerem odlični krmar ljubljanske mestne občine po vrsti s stvarnimi in tehtnimi utemeljenji zavrača očitke neznane pisca, ki je v »Jutru« z dne 7. aprila letos priobčil članek »Odpoved šentjaskobskemu gledališkemu odboru«. Župan izpodbije temeljito en očitke za drugim in dokazuje nujno potrebo ravnanja kakor ga je v posameznih primerih podvela mestna občina ljubljanska. Pri tem zvemo tudi marsikaj novega, na moč razveseljivega in srečno zamišljenega. Tako zvemo, da bo mestna občina v Tivoliju napravila pravi otroški paradiž, ki bo segal od glavnega drevovala do Ceste na Rožnik. V njem bodo našli prostor tudi tisti otroci, ki čez dan matere ne morejo paziti nanje. Za otroke družin, ki ne morejo plačevati vzgojitelice, ne pristopa na otroška gradišča, bodo po velikih igriščih nastavili nadzorne dame in vzgojiteljice. Otroški paradiž bo odprt vsem ljubljanskim otrokom brez izjeme. Otroške vrtarice in zaščitne sestre bodo pazile na otroke v posebnem otroškem kopališču. Zejo in glad si bodo otroci pogasili pri ličnih mizicah in stolčkih. Pod strokovnim nadzorstvom se bodo otroci zabavali na gugalnicah in vrtiljakih ter podobnih napravah. Sadno drevje bo delalo prijetno senco za odmor. To bo res pravi otroški paradiž. Ta nova zamisel sedanje občinske uprave še enkrat več dokazuje, kako modro in prizadevno dela sedanje vodstvo ljubljanske mestne občine.

V nedeljo bo odprta Magoličeva razstava

V nedeljo, 5. maja, ob enajstih dopoldne bo v Jakopičevem paviljonu ljubljanski župan dr. Adlešič odprl slikarsko razstavo Srečka Magoliča. Razstava predstavlja jubilejno razstavo znanega slikarja, ki je letos obhajal osemdesetletnico svojega življenja. Na njej bodo razstavljena dela, ki jih je bil slikar napravil v zadnjih časih, razen teh pa tudi dela, ki so stara že po trideset in tudi po več let. Magoličeve slike so raztresene okrog po svetu in slikarji jih je bilo za to razstavo kar težko zbrati. Srečko Magolič je prejšnje čase razstavljal v družbi z drugimi slikarji, zadnje čase pa prireja samostojne razstave. Skupno je razstavljal tudi na umetnostnih razstavah v Belgiji in v Soliji, kjer so vse njegove slike kupili. Veliko razstavo je leta 1926 priredil skupno s sinom v Jakopičevem paviljonu. Tam je od 54 prodanih slik sam jubilat prodal 46. Leta 1930, ko je obhajal 70letnico, so prijatelji kupili 82 slik. Tudi za 75letnico je na razstavi prodal 22 slik. Zdjaj pa nekaj drugega:

Srečko Magolič ne prireja razstave sam, ampak jo prireja mestni socialni urad. Dobrosrčni umetnik je namreč namenil vso vstopnino ter tudi 20% izkupička za prodane slike — mestnim revežem ljubljanskim! To je izredno lepa misel in prav gotovo je, da bo na njegovo razstavo pohitel vsak Ljubljančan. Saj bo z obiskom te razstave prispeval tudi ljubljanskim revežem, ki bodo dobili tam več, čim lepši bo obisk te razstave.

Zrtvujmo za narodno stvar! Vnebohod 2. maja je dan za vse zavedne Slovence in Jugoslavnice. To je nabiralni dan za kočevske Slovence! Vsak naj sklene: Tudi jaz hočem storiti na ta dan svojo dolžnost do njih! Dal bom, kolikor zmorem!

Trbovlje

Plodno delo. Iz poročila na občnem zboru gradbene zadruge »Dom in vrt« se vidijo lepi uspehi, ki so se dosegli za člane. Zadruge je zgradila 18 stanovanjskih hišic s 40 stanovanji. Obštati odbor in sedaj banovina sta prispevala k obratovanju okrog 110.000 din, obenem tudi jamčila za posojilo pri Km. del. hranilnici in posojilnici v Društvenem domu, pri kateri se je tudi doseglo znižanje obrestne mere in pridobilo v prid članov za okroglo 130.000 din. Tudi stavbne prostore je posredovala po zmerni ceni in pomagala z načrti in nasveti. Vse se dela brezplačno. V glavnem vodijo zadruge gg. Češut, Zmave in Benko. Škoda, da zaradi krize ne more zadruge novim članom več preskrbeti takih ugodnosti. Nekaj podobnega pa nadaljuje sedaj TPD v prid svojim rudarjem, ko jim daje brezobrestna stavbna posojila.

Clements Ripley:

KRIŽANA LJUBEZEN

»Pa ugrizni ti njega!« je Julija nagajala, ki je glasnim smehom odgovorila dečetu, ki je skoro s solzami v očeh videl, da se žival za njegovo povelja sploh ne zmeni. Julija se ni več brigala za ubogega, malega črca in je s hitrim korakom šla naprej. Na vrhu kamenitih stopnic, ki so vodile v dvorec, je zagledala svojo zvesto sobarico Zetto, ki se ji je globoko klanjala. Bil je tu tudi lakaj »stričko« Cata.

»Zamudila sem, kaj ne Zette?« je vprašala s ponosno dvignjeno glavo in pomolila Zetti bele rokavice, ki jih je rabila pri jahanju.

»Miss Belle je strašno jezna!« je skromno odgovorila Zette in se globoko priklonila, ko je vzela rokavice.

»Nič zato!« ji je odvrnila Julija in večje roke je s spretno kretinjo ujela s ključko jahalne palice dolgi trak svoje težke črne obleke, ki se je vlekla za njo in jo precej ovirala v svobodnem gibanju. Trak krila je vzela v roko in vrgla palico na ramo. S svobodnim korakom je šla naprej naravnost proti dvorani za sprejemanje, kjer so jo radovedno čakali gostje.

»Miss Julija, pripravila sem vam plesno obleko!« je zaklicala za njo namočna k Bucku, ki je bil takoj prišel k njej.

tančna Zette.

»Za preoblečenje nimam časa, Zette! Že tako sem zamudila. Moram h gostom!«

»Pa v jahalni obleki?« se je začudila Zette in z velikimi očmi, ki jih je zelo bela beločnica še povečala, gledala za Julijo. Toda Julija je ni več slišala. Visoka in vitka, nebrzdana in svobodna v kretinji, je Julija v trenutku, ko je stopila v dvorano, zopet spustila trak obleke. Obetala je na pragu in pogledala malo naokrog, potem pa je stopila malo naprej, rekoč:

»Obzalejem, zamudila sem! Imela sem neprijetnosti z žrebotom!«

»Pa v jahalni obleki!« se je začudila mrs. Moll in pri tem pogledala po vseh gostih. Hotela je videti vtis svoje pripombe na goste. Zgaganje in skandal sta ji bila najljubša. Julija je to dobro videla, a ostala je mirna s sigurnostjo ženske, ki ve, da je gospodar v svoji hiši. Bila si je v zavesti svoje lepote in občudovanja onih, ki prihajajo v njeno bližino. Zato je ta Mollina pripomba ni prav nič razburila.

»Nisem se utegnula preobleči!« je mirno odgovorila mrs. Moll in se obrnila k Bucku, ki je bil takoj prišel k njej.

»Če žrebe nagaja, ga je treba ukrotiti!« je ujedljivo rekla mrs. Moll, nekoliko užaljena zaradi Julijinega odgovora, svoji sosedji. »In to je zelo važno! Ne sitninar, verujte mi, pa... kaznovala bi štefanijo, če bi se tako vedla!«

»Tudi jaz pravim vedno:« Kdor ljubi svoje dete, ga mora tudi kaznovati!« je pristavila Miss Belle z zadovoljnim nasmeškom, ker Molline besede niso našle v zadele pravega cilja.

Miss Moll pa se je hitro znašla v novem položaju in kot vse zlobne ženske znova naperila na Julijo zbadljivo: »Želim ti bi in Presu mnogo sreče... in vse dobro!«

»Hvala, rekla pa si mi to že tudi zadnjič!«

»Ne, ne, to bomo rekli šele tedaj, ko se bo omožila!« je dobrodušno uskočila v razgovor tetka Belle.

Velik, debelušast črnc s počasnimi in že starčevskimi kretinjami je najvil, da je vse pripravljeno, da se sede za mizo. Bil je to »stričko« Cata.

»Izvolite, moje dame in gospodje!« je lagodno rekla Julija in z naravnost očarujočo kretinjo povabila goste v dvorano, kjer je bila pripravljena čakanka. Striček Cata, stari in zvesti sluga Julijine hiše, in Bat sta ponujala gostom vroče pijače v dragocenih steklenih čašah in jedi, hladno zakusko, na srebrnih krožnikih. Z nekim posebnim zadovoljstvom je šla Julija med goste in jim ponujala jedi in pijače.

»Punč je za moške, a ti, striček Billy, vzemi whisky!« je govorila samozavestno,

Počasi so se vsi gostje zbrali okrog živahne, z južnaškim značajem prožete Julije. V vseh živcih ji je igrala mladost in kljubovalnost, pripravljena kljubovati vsem in vsakomur, pa če treba tudi sami sebi, do kraja.

Gosti so dvignili čaše. Na najboljši brušenem steklu so se lomili svetlobni žarki v sto in sto barvah. Miss Julija je začela trkati. Po licu se ji je razlil nasmešek največjega zadovoljstva. Zavedala se je, da so ji vsi ti ljudje pokorni kakor sužnji in čim bolj so jo morda kateri od njih sovražili, tem ponosnejša je bila. Mala, skromna, strogo vzgojena, vsa v neprijetne družabne običajnosti vkovana lepa štefanija Moll jo je s svojimi velikimi, vedno vlažnimi očmi občudovala, kot da gleda neko nedosegljivo božanstvo.

»Naj živi bodoča Miss Dillard!« so vzkliskali skoro vsi gostje kot eden in dvignili čaše. Le Buck je ostal miren in skoro ni trenil z očesom. Kot da ga vse to ni zanimalo.

»Buck, ali mi nočete želeži sreče?« Julija je stopila k njemu in se mu zagledala v oči, ko ga je potegnila malo stran od ostalih gostov, da bi njun razgovor ostal med njima.

»Ne, ker vas ne čaka sreča! Možite se s trgovcem!« je odgovoril Buck mirno, skoro suhoparno, toda prepričljivo.

»Toda Pres je bančnik in ne trgovec!« je prepričljivo rekla Julija, hoteč po praviti njegovo misljenje.

»Vseeno, toda vi se ne boste privadili življenju na severu.« je dodal Buck svojemu prejšnjemu odgovoru in se pri tem toliko priklonil, da je Julija morala občutiti njegov hladni in suhoparni dih tega trenutka.

»Srečna bom, pa naj bo Pres kjer koli!« in kljubovalno je dvignila ponosno glavo. Z velikimi modrimi očmi je pogledala Bucka, kot da ga hoče izzvati na dvoboj.

»Mi krmimo s graham konje, na severu pa... tam se ljudje hranijo z graham!« je prezirljivo dodal Buck, hoteč Julijo užaliti v njenem čuvstvu. V tem se jima je približala Miss Moll in prekinila njuno nadaljnje pripranje z zlobno preračunanim vprašanjem:

»Ali Preston ne bo prišel?«

»Zal, bilo mu je važnejše, da je šel na sejo banke,« je odgovoril mesto Julije Buck in pri tem nekam čudno licemersko zategnil svoj obraz.

»Tudi jaz pravim vedno:« Najprej posel, šele potem zabava!« je z resnostjo pristavila Miss Moll novo zbadljivo.

»Priateljeli, pijmo!« je Julija s prišlejo veselostjo prekinila ta razgovor. Najrajši bi bila v tem trenutku zakrčila Bucku in Miss Moll, da sta nizkotneža in hijeni, ki uživata ob tujih mukah. In vendar ni mogla tega povedati tako, da bi jo razumela sama onadva, ki se fih tiče.

»Na zdravje firme Dillard in sinovi — finančnih magnatov!« je dvignil Buck čašo proti Juliji, ki ga je pogledala besno.